

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 77752-6/ODK-2012

Praha 24. října 2012
Počet listů: 5/9

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) a § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, rozhodlo podle § 16a odst. 7 písm. c) InfZ, o stížnosti občanského sdružení [redacted], (dále jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 8. října 2012 na postup povinného subjektu – Plzeňského kraje, za nějž v dané věci jednal Krajský úřad Plzeňského kraje – při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, podané dne 7. června a vedené povinným subjektem ve spise pod sp. zn. ZN/416/KDS/2012,

t a k t o :

Povinnému subjektu – Plzeňskému kraji – se p r í k a z u j e, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí z j e d n a l při vyřizování žádosti občanského sdružení [redacted] o poskytnutí informací, vedené povinným subjektem pod sp. zn. ZN/416/KDS/2012, n á p r a v u.

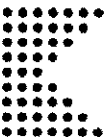
O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy (dále též jako „nadřízený orgán“), byla dne 15. října 2012 předložena dopisem Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále také „KUPK“) ze dne 10. října 2012, sp. zn.

- ZN/416/KDS/2012, dle ustanovení § 16a odst. 4 a 5 InřZ v pořadí již třetí stížnost žadatele na postup povinného subjektu – Pízeňského kraje (dále též jako „povinný subjekt“), při vyřizování žádosti o informace, vedené povinným subjektem pod shora uvedenou spisovou značkou. Z předložené spisové dokumentace vyplývá, že žadatel se dne 7. června 2012 v souladu s InřZ obrátil na Ústecký kraj s žádostí o poskytnutí informací. V tomto podání, označeném jako Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/99 Sb, požadoval informace vztahující se k veřejným zakázkám, a to konkrétně:
1. Má kraj implementována interní pravidla pro zadávání všech veřejných zakázek (nejen malého rozsahu, ale také podlimitních a nadlimitních)? Pokud ano, žádáme kopii tohoto dokumentu respektive dokumentů, pakliže jsou zakázky malého rozsahu upraveny samostatně.
  2. Jsou výše zmíněná pravidla pro zadávání veřejných zakázek obdobně závazná také pro všechny příspěvkové organizace kraje a obchodní společnosti ovládané krajem a naplňující definici veřejného zadavatele dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách?
  3. V kolika případech bylo krajem od listopadu 2008 použito pro zadávání veřejných zakázek elektronické aukce?
  4. V kolika případech bylo krajem od listopadu 2008 použito pro zadávání veřejných zakázek nástroje elektronické tržště?
  5. Kolikrát od listopadu 2008 do 31. března 2012 omezil kraj počet zájemců pro účast v užším řízení, v jednacím řízení s uveřejněním nebo v soutěžním dialogu na základě losu dle ust. § 61 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění před účinností novely č. 55/2012 Sb.?
  6. Zveřejňuje kraj informace o plánovaných veřejných zakázkách (investičních záměrech)? Pokud ano, jakým způsobem?
  7. Od jaké minimální předpokládané hodnoty zakázek zveřejňuje kraj veřejné zakázky na svých internetových stránkách eventuálně na profilu zadavatele?
  8. Jaká odborná kritéria musí splňovat členové hodnotících komisí? Jakým systémovým opatřením je řešen možný střet zájmů či eventuální podjatost u těchto osob a jaký je způsob výběru konkrétního hodnotitele ze seznamu hodnotitelů pro hodnocení konkrétní zakázky?
  9. Jaká odborná kritéria musí splňovat zaměstnanci úřadu odpovědní za přípravu veřejných zakázek a zaměstnanci úřadu odpovědní za kontrolu realizace veřejných zakázek? Jakým systémovým opatřením je řešen možný střet zájmů či eventuální podjatost u těchto osob?
  10. Kolika správních deliktů dle ust. § 120 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách se kraj dopustil v souvislosti s veřejnými zakázkami zadanými po listopadu 2008?
  11. Který útvar popř. útvary v organizační struktuře krajského úřadu jsou odpovědné za přípravu veřejných zakázek?
  12. Který útvar popř. útvary v organizační struktuře krajského úřadu jsou odpovědné za kontrolu realizace veřejných zakázek?

Žadatel požádal o zaslání informací na doručovací adresu [REDAKCE], a je-li to možné přednostně o poskytnutí informací v elektronické podobě do datového schránky sdružení, popř. na uvedenou e-mailovou adresu [REDAKCE]. Žádost ze dne 7. června 2012 byla doručena datovou správou téhož dne povinnému subjektu.

Povinný subjekt na základě této žádosti vyzval dne 13. června 2012 dotčené odbory a další organizační jednotky Krajského úřadu Plzeňského kraje k součinnosti a k podání stanoviska k výše uvedeným otázkám. Zároveň povinný subjekt jménem odboru kontroly, dozoru a stížností KUPK vyzval všechny oslovené odbory, aby ke zprávě o poskytnutých informacích připojili čestná prohlášení, kde uvedou, kolik hodin strávili vyhledáváním požadovaných informací.

Povinný subjekt dopisem ze dne 14. června oznámil žadateli o informace prodloužení lhůty pro poskytnutí informací na základě ustanovení § 14 odst. 7 písm. c) InZ s odůvodněním, že požadované informace se souvisí s činností většího množství odborů (jakož i s činností dalších org. jednotek povinného subjektu) a jsou vyžadovány za delší časové období.

Součástí spisu jsou následně dopisy z jednotlivých odborů, resp. z Centrálního nákupu, které obsahují požadované informace a v případě, že byly informace nalezeny, tak i čestná prohlášení příslušných pracovníků s údajem, jak dlouho trvalo tyto informace nalézt a shromáždit se stručným popisem, kde, popř. jak toto vyhledávání probíhalo.

Povinný subjekt zaslal dopisem ze dne 27. června 2012 (žadatelem byl doručen datovou schránkou dne 29. června 2012) žadateli oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací podle § 17 odst. 3 InZ. KUPK vyhledal požadované informace a sdělil žadateli v souladu s InZ požadovanou úhradu ve výši 5.668,- Kč. V odůvodnění tohoto oznámení je uvedeno, že odbor kontroly, dozoru a stížností jako odbor vyřizující tuto žádost musel vznést dotazy na všechny odbory z důvodu neexistence centrální evidence, která by evidovala požadované informace. Jednotlivé odbory musely provést vyhledávání v pomocných evidencích nebo i v jednotlivých spisech. Požadované informace musely být vyřizovány ze značného množství jiných spisů. Vyhledávání trvalo celkem 25 hodin a 20 minut. Sazba za každou započatou hodinu je stanovena sazebníkem povinného subjektu na 218 Kč.

Součástí oznámení je poučení o tom jak postupovat a v jakých lhůtách při úhradě požadované částky, stejně tak povinný subjekt poučil žadatele, že si proti výši úhrady může podat stížnost.

Žadatel podal dne 3. července 2012 proti výši požadované úhrady stížnost (povinnému subjektu doručeno datovou schránkou téhož dne), kdy nesouhlasí s argumenty povinného subjektu, že vyhledání požadovaných informací lze považovat za mimořádně náročné. Žadatel se domnívá, že nelze žádat úhradu nákladů za čas strávený vyhledáváním informací, protože tento čas byl neúměrně navýšen pouze důvody na straně povinného subjektu. Neexistence centrální evidence u povinného subjektu je faktor, který by měl jít k tíži povinnému subjektu, ne k tíži žadatele. Komplikovanost vnitřního systému je čistě interní záležitost KUPK, do

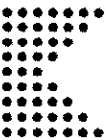

Které žadatel nemůže nijak zasahovat, a z toho důvodu by neměl nést negativní následky tohoto stavu. Stěžovatel se podívuje, že povinný subjekt považuje za mimořádně náročné vyhledání informací pouhé čtyři roky zpět, což je celé volební období. Žadatel se dále pozastavuje nad faktem, že stejnou žádostí o poskytnutí informací byly obeslány i ostatní kraje, a od všech zbylých krajů byly tyto informace poskytnuty bezplatně v zákonné lhůtě 15 dnů. Žadatel v závěru stížnosti prohlašuje, že požadovanou částku z důvodu naléhavého zájmu o tyto informace uhradil ještě před samotným rozhodnutím o stížnosti, a že trvá na tom, aby mu tato částka byla obratem vrácena v případě, že nadřízený orgán stížnosti vyhoví.

Povinný subjekt připsím ze dne 9. července 2012 předložil Ministerstvu vnitra jako odvolacím orgánu stížnost spolu se souvisejícím spisovým materiálem pod sp. zn. ZN/416/KDS/12. Povinný subjekt se v tomto dopise zároveň vyjadřuje ke stížnosti žadatele a uvádí následující argumenty. Zákon v prvé řadě neukládá povinnost vést evidenci, kde by byly shromažďovány veškeré stěžovatelem požadované informace. Povinný subjekt se domnívá, že zaznamenávání všech těchto informací by vedlo jen k neefektivnímu využívání času zaměstnanců KUPK. Povinný subjekt nadto provozuje internetové aplikace s názvem Veřejné zakázky Plzeňského kraje, které umožňují vyhledávat většínu požadovaných informací. K poznámce o náročnosti vyhledání informací čtyři roky zpět povinný subjekt uvádí, že nemá dostatečné prostory pro skladování veškerých dokumentů, což nutně vede k tomu, že některé dokumenty starší dvou let jsou archivovány mimo kanceláře jednotlivých odborů. Povinný subjekt popírá, že by jeho způsob evidence a archivace dokumentů byl neefektivní a srovnání s ostatními kraji jako povinnými subjekty je irelevantní.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán po seznámení se se spisovým materiálem i s argumenty obou stran došlo k názoru, že stížnost na výši nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací je důvodná a rozhodnutím č. j. MV-77752-2/ODK-2012 ze dne 17. července 2012 přikázalo povinnému subjektu zjednat nápravu. Nadřízený orgán povinnému subjektu vytknul především nedostatečně odůvodněné oznámení o výši úhrady, ze kterého nebylo možné objektivně posoudit, zda a na základě jakých skutečností se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání. Povinný subjekt tedy měl za povinnost doložit, že se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání. Pakliže by to nebylo možné, resp. vyšlo-li by najevo při ověřování relevantních skutečností, že se nejednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací (resp. nejednalo se o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací po celou dobu 25 hodin a 20 minut), pak měl povinný subjekt povinnost již uhrazenou částku (nebo její poměrnou část) vrátit žadateli.

Povinný subjekt na základě rozhodnutí o stížnosti vypracoval dne 3. srpna nové oznámení o výši úhrady, které bylo žadateli doručeno dne 8. srpna 2012 s tím, že povinný subjekt podrobněji popsal celý proces vyhledání informací, uvedl technické detaily samotného vyhledávání a přidal další číselná oznámení. Povinný subjekt setrval na shodném čase věnovaném mimořádně rozsáhlému vyhledání informací, tedy 25 hodin a 20 minut a tím pádem i částka požadovaná pro úhradu je

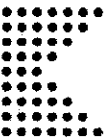

shodná - 5.668.- Kč. Součástí oznámení je poučení o tom, že si proti výši úhrady může podat stížnost.

Žadatel tak učinil a podal v souladu s InřZ dne 3. září 2012 u povinného subjektu stížnost proti výši požadované úhrady (doručeno téhož dne). Žadatel ve stížnosti akcentoval, že povinný subjekt podrobněji rozepsal způsob, jak došlo k vyhledání požadovaných informací, ale i nadále se domnívá, že rozepsané důvody nijak neprokazují, že se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání, a jestli ano, tak díky nedostatečně vedené (resp. neexistující) evidenci. Stěžovatel opětovně připomíná, že stejnou žádostí o poskytnutí informací byly obeslány i ostatní kraje, a od všech zbylých krajů byly tyto informace poskytnuty bezplatně v zákonné lhůtě 15 dnů, což by mělo být bráno v potaz s ohledem na podobnou agendu a shodný rozsah práce těchto územních samosprávných celků. Stěžovatel tedy navrhuje, aby povinný subjekt od požadované úhrady ustoupil a poskytl informace bezplatně.

Stížnost i související materiálový spis byl v souladu s InřZ předložen dopisem ze dne 4. září 2012 nadřízenému orgánu, Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra opět porovnálo a posoudilo argumenty obou stran, načež rozhodlo, že stížnost je důvodná, jelikož povinný subjekt nedostatečně odůvodnil, v čem sledává příslušné vyhledávání *mimořádně rozsáhlým* a také z toho důvodu, že povinný subjekt přičítá k tíži žadatele neexistenci příslušné evidence, kde by bylo možné tyto informace bez přílišné námahy vyhledat. Žadatel také srovnává, jakým způsobem byly shodně žádosti vyřízeny dalšími kraji (tj. z hlediska funkčního i organizačního naprosto shodné subjekty), kdy všechny ostatní kraje tyto informace poskytl, aniž by jejich vyhledávání označily za mimořádně rozsáhlé. Nadřízený orgán uložil povinnému subjektu, aby v daném případě uvedl a odůvodnil, proč a v čem bylo provedené vyhledávání mimořádně rozsáhlé, popř. aby povinný subjekt provedl refundaci již uhrazené částky žadateli.

Povinný subjekt v reakci na toto rozhodnutí vydal dne 5. října 2012 nové oznámení o výši úhrady, ve kterém chronologicky shrnul dosavadní vývoj vyřízení žádosti a pokusil se dle příkazu nadřízeného orgánu popsat jednotlivé fáze vyhledávání a odůvodnit, v čem spátuje jejich *mimořádnou rozsáhlost*. Povinný subjekt v úvodu zdůraznil, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání se týká jen otázek č. 3, 4, 5, 8, 9 a 10. *Povinný subjekt použil následující zajímavý argument: „vzhledem k tomu, že evidence, z nichž by byly patrné odpovědi na otázky č. 3, 4, 5, 8, 9 a 10na první pohled či bez mimořádně rozsáhlého vyhledávání Plzeňský kraj nemá a není povinen mít, bylo vyhledávání odpovědi na tyto otázky mimořádně rozsáhlým vyhledáváním“ (str. 3 předemětného rozhodnutí KUPK ze dne 5. října 2012).* Dále povinný subjekt podrobně vypisuje, jakým způsob došlo ke sběru a shromáždění požadovaných informací. KUPK v závěru odůvodnění rozhodnutí uvádí, že do vyhledávání nejsou započítány časy od těch zaměstnanců, kteří vyhledáváním nestrávili více než dvě hodiny, resp. v doby mimořádně rozsáhlého vyhledávání je zohledněna práce pěti odborů (i s uvedenými časy strávené vyhledáváním). Tímto způsobem došel povinný subjekt k celkové době 26 hodin a 5 minut.

Žadatel proti tomuto vyčíslení podal dne 8. října 2012 další již třetí stížnost, ve které namítá, že z rozhodnutí povinného subjektu nevyplývá, ačkoliv je uvedeno, jak byly informace opatřovány, kolik každá z uvedených činností konkrétně vyžádala času. Žadatel také zpochybňuje celkovou dobu strávenou mimořádně rozsáhlým vyhledáváním s tím, že tato doba se od posledních dvou rozhodnutí změnila (rozuměj zvýšila). V neposlední řadě stěžovatel brojí proti tomu, že si nově povinný subjekt započeli i práci odboru stížností, ačkoliv v původním rozhodnutí deklaroval, že činnost tohoto odboru do celkové doby nepočítá. Na základě uvedeného zpochybňuje žadatel celkovou věrohodnost a vyslovuje závěry a účelovosti celého odůvodnění.

Povinný subjekt, jak je uvedeno výše, předložil dopisem ze dne 15. října 2012 stížnost i související spisový materiál nadřízenému orgánu.

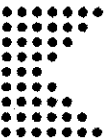
II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací (informace týkající se veřejných zakázek zadávaných krajem), jež nepochybně spadají do samostatné působnosti kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu a § 94 odst. 1 krajského zřízení konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla stěžovatelem podána včas, tj. ve lhůtě 30 dnů od doručení oznámení o výši úhrady (§ 16a odst. 3 InZ).

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu (včetně skutečností uváděných stěžovatelem) a dospělo k závěru, že stížnost je důvodná. Vycházelo přitom jak z tvrzení povinného subjektu, tak z argumentů žadatele. Odvolací orgán taktéž zaznamenal jisté diskrepance v postojích povinného subjektu v jednotlivých rozhodnutích, které významnou měrou přispěly k tomu, že odvolací orgán rozhodnutí povinného subjektu nepotvrdil. Nadřízený orgán taktéž souhlasí i s názorem žadatele, že změny v délce vyhledávání i v jeho rozsahu nelze z níže uvedených důvodů akceptovat.

Ačkoliv InZ v ustanovení § 17 odst. 3 neudává lhůtu, dokdy musí povinný subjekt zaslat žadateři sdělení o výši požadované úhrady, odborná literatura dochází k názoru, že povinný subjekt tak může učinit pouze do uplynutí lhůty (max. 25 dnů) pro poskytnutí informace. Jestliže povinný subjekt tak neučiní, ztrácí nárok na uplatnění úhrady. Není možné připustit, že by povinný subjekt v určené lhůtě sdělil konkrétní výši požadované úhrady, a tuo výši by později svévolně měnil (zvyšoval). Komentářová literatura z logiky věci připouští, aby povinný subjekt měnil výši úhrady pouze do uplynutí této lhůty pro poskytnutí informace.

Nadřízený orgán přijal toto pojetí a aplikoval ho na projednávanou věc. KUPK ve svém sdělení sice nenavýšil samotnou částku, pouze čas strávený vyhledáváním požadovaných informací, ale učinil tak nepřimo, kdy v prvním oznámení o výši úhrady oznámil, že nezapočítal čas, který žádosti věnoval zaměstnanec odboru kontroly dozoru a stížností KUPK. V posledním rozhodnutí povinný subjekt toto změnil, čímž navýšil celkový čas strávený vyhledáváním informací. Nadřízený orgán souhlasí s žadatelem, že takovéto navýšení není zákonem povoleno a nelze tedy nově uvedenou dobu vyhledávání potvrdit. Nadřízený orgán kvituje, že povinný subjekt v souladu s obecně zastávaným názorem odečetl taková vyhledávání, která netrvala alespoň dvě hodiny. Na druhou stranu, jak je uvedeno výše, není možné takovou „ztrátu“ kompenzovat celkovým navýšením počítaného času (a to ani jeho dorovnáním na původní úroveň. Takový postup pak nutně vyvolává otázky, zda povinný subjekt účelově nemění požadovanou výši (nebo její odůvodnění), aby obstál ve světle názoru nadřízeného správního orgánu.

Nadřízený orgán se opakovaně zabýval tvrzením povinného subjektu o neexistenci příslušné evidence. Povinný subjekt mylně předpokládá, že každé vyhledávání, které nevychází z předem zpracované a vedené evidence, lze označit za mimořádně rozsáhlé vyhledávání (viz odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu str. 3). Nadřízený orgán to považuje za dílčí nepochopení zkoumané problematiky. Mimořádně rozsáhlé vyhledávání musí vykazovat kvalitativně odlišné znaky (časové i obtížnostní), které se významně odlišují od běžné práce povinného subjektu. Nelze akceptovat předpoklad, že samotná neexistence databáze může vést k závěru, že vyhledávání a sběr požadovaných údajů lze prohlásit za mimořádně rozsáhlé. Lze konstatovat, že neexistence příslušné databáze je možné považovat pouze za jeden z možných znaků, který napoví, že se o takové vyhledávání může jednat.

Samotná neexistence centrální evidence, díky jejíž absenci povinný subjekt vysvětluje mimořádnou náročnost, a kterou kritizuje žadatel, dle názoru nadřízeného orgánu nemůže být přičítána k tíži žadatele a nemůže být využívána jako argument při hodnocení mimořádně rozsáhlého vyhledávání. Nadřízený orgán souhlasí s žadatelem, že vnitřní, byť značně složitá, organizace povinného subjektu i zhoršený přístup k archivovaným datům (informacím), nemůže jít na vrub žadatele.

Povinný subjekt tedy musí strpět i delší vyhledávání popř. složitější postup, aniž by toto vyhledávání označil za mimořádně rozsáhlé, jestliže je toto způsobeno i neexistencí vhodné evidence. Do hodnocení toho, o jaké vyhledávání se jedná, musí být započtena i žadatelem nevyvolaná vnitřní organizovanost a složitost povinného subjektu.

Opakujeme, že opačný přístup by ad absurdum mohl vést k tomu, že by každý povinný subjekt mohl namítat, že téměř každé vyhledávání je mimořádně rozsáhlé, protože zákon nestanovuje povinnost vedení příslušné evidence. Z tohoto důvodu nelze vzít v potaz námitku povinného subjektu, že zákon neukládá povinnost mít příslušnou evidenci nebo databázi.

V minulém rozhodnutí se nadřízený orgán jen okrajově vyláčil k argumentu žadatele ohledně srovnání výsledků shodných žádostí u jednotlivých krajů (resp.

toho, že jediný Plzeňský kraj požaduje za vyhledání informací úhradu). Nyní žadatel doložil, že ostatní povinné subjekty požadované informace vyhledaly, aniž by požadovaly úhradu nákladů za mimořádné vyhledávání.

K posouzení toho, zda vyhledání požadovaných informací znamenalo pro KUPK zvýšenou náročnost si musel nadřízený orgán odpovědět na dvě otázky - za prvé, zda je možné popsané vyhledávání označit za mimořádně rozsáhlé, a za druhé, jak se vypořádat s faktem, že zbylé ostatní, velikostí i funkčně shodné, povinné subjekty tyto informace poskytl, aniž by je označily za mimořádně rozsáhlé (a požadovaly za ně úhradu (resp. nakolik byla mimořádná rozsáhlost způsobena samotným povinným subjektem).

V prvé otázce došel nadřízený orgán k názoru, že popsané vyhledávání by mohlo nést znaky mimořádně náročného vyhledávání. Povinný subjekt popisuje jednotlivé kroky i následnou syntézu nalezených údajů v požadovanou informaci. V průběhu vyhledávání byly aplikovány různorodé postupy, prověřeny elektronické databáze i jednotlivé fyzicky vedené spisy.

Druhá otázka - tedy jak je možné, že KUPK jako jediný povinný subjekt považuje vyhledávání těchto informací za mimořádně rozsáhlou činnost - resp. odpověď na tuto otázku přináší závažné konsekvence z hlediska právní jistoty a stability rozhodování. Potvrdí-li nadřízený orgán, že se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání, ačkoli další povinné subjekty tak nečinily, tak tímto postupem potvrdí právo povinného subjektu pojmenovat kteroukoliv vyhledávací činnost jako mimořádně rozsáhlou. V druhém případě, tedy neshledá-li nadřízený orgán, že se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání, ale jen o standardní vyhledávání, pak je možné konstatovat, že označení činnosti za mimořádně rozsáhlou bude možné jen tehdy, bude-li tato činnost takto vnímána a kvalitativně odlišována konzistentně více subjekty.

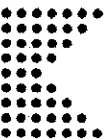
Nadřízený orgán dále při hodnocení vyhledávání vzal do úvahy i základní zásady činnosti správních orgánů, konkrétně ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, kde je řečeno, že *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem . . . a aby při rozhodování skutkové shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*

Ve světle předchozích tvrzení došel nadřízený správní orgán k názoru, že se v tomto případě nejednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání dle ustanovení § 17 odst. 1 lnřZ, ačkoli provedené vyhledávání může některé znaky rozsáhlého vyhledávání vykazovat.

IV.

S ohledem na výše uvedené došlo Ministerstvo vnitra k závěru, ačkoli v některé fáze vyhledávání mohou spířovat znaky mimořádně rozsáhlého vyhledávání,

není možné toto vyhledávání takto označit, neb k němu došlo z důvodů na straně povinného subjektu a není možné je přičítat k tíži žadateři.

Nadřizovaný orgán ocenil snahu povinného subjektu řádně popsat a doložit průběh vyhledávání tak, aby bylo možné toto vyhledávání objektivně posoudit, ale jak je vysvětleno výše, nelze v tomto případě přisvědčit povinnému subjektu a potvrdit, že se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

V souladu s vysloveným právním názorem a s odkazem na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu je povinný subjekt povinen žadateři vrátit zpět žadatelem již uhrazenou částku ve výši 5.668,- Kč (pět tisíc šest set šedesát osm korun českých), a to do 15 dnů od nabytí právní moci.

P o u č e n í o o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u :

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 16a odst. 9 IntZ nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
podpsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí o stížnosti bude po vyznačení právní moci doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Plzeňskému kraji, Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odbor kontroly, dozoru a stížností, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ke sp.zn. ZN/416/KKDS/2012.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datové schránky povinnému subjektu – Plzeňskému kraji, Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odbor kontroly, dozoru a stížností, Škroupova 18, 306 13 Plzeň, ke sp.zn. ZN/416/KKDS/2012.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) stěžovateli – občanskému sdružení [redacted] a adresa pro doručování: [redacted]
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Vilém Stejskal
tel. č.: 974 816 450
e-mail: villem.stejskal@mvcrcz